

Vreți și voi să plecați? Isus pune această întrebare decisivă fiecărui ucenic. Scopul ei este acela de a provoca un angajament mai personal și mai hotărât, asemănător celui rostit de Petru în numele celor 12 apostoli. Și, întrucât discursul din In 6 revelează că Euharistia este locul prin excelență al darului lui Isus, pâinea vieții, tocmai în acest cadru liturgic Domnul ne adresează și nouă întrebarea: Tu, care citești și meditezi discursul lui Isus, ai descoperit în El pâinea dătătoare de viață, pâinea care hrănește aspirațiile tale cele mai profunde? Simți oare că pe El trebuie să îl urmezi cu adevărat?

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 25 august - 1 septembrie 2024

- 25 D DUMINICA A XXI-A D.P.A.; Ss. Ludovic, rege; Iosif de Calasanz, pr.
Fer. Veronica Antal, fc. m. **; Ss. Marcelin Tribunal, Soția sa Mammea și fiii lor Ioan, Serapion și Petru, m. la Tomis*; Ioana, fc.; Melchisedec, rege; Fer. Ioan Paul I, pp.
- 26 L Ss. Augustin, ep. înv. **; Florentina, fc.
- 27 M Ss. Monica **; Cezar de Arles, ep.
- 28 M Ss. Augustin, ep. înv. **; Florentina, fc.
- 29 J Martiriul Sf. Ioan Botezătorul **, Sf. Sabina, m.
- 30 V Sf. Felix, m.
- 31 S Ss. Raimund Nonnatus, clg.; Nicodim; Iosif din Arimateea
- 1 D DUMINICA A XXII-A D.P.A.; Ss. Egidiu, abate; Iosua

Gândul săptămânii

“Înainte de a vrea să-i dăruiești lui Dumnezeu totul, trebuie să știi să nu-i refuzi nimic.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

25 august 2024 • DUMINICA A XXI-A D.P.A. • Ss. Ludovic, rege; Iosif de Calasanz, pr.

LECTURA I

Noi vrem să-i slujim Domnului, pentru că el este Dumnezeu nostru.

Citire din cartea lui Iosue 24,1-2a.15-17.18b

În zilele acelea, Iosue a adunat toate triburile lui Israel la Sihem și i-a chemat pe bătrânii lui Israel, pe căpeteniile lui, pe judecătorii lui și pe scribii lui și au stat înaintea lui Dumnezeu. Iosue a zis întregului popor: “Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: «Dacă vi se va părea greu să slujiți Domnului, alegeți pentru voi astăzi pe cine să slujiți: dacă pe dumnezeii pe care i-au slujit părinții voștri dincolo de Râu sau pe dumnezeii amoreilor care locuiesc în țara voastră! Dar eu și casa mea îl vom sluji pe Domnul». Poporul a răspuns: “Departă de noi să-l părăsim pe Domnul și să slujim altor dumnezei! Căci Domnul Dumnezeu nostru, el ne-a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului, din casa sclaviei; el a făcut înaintea ochilor noștri acele semne mari și ne-a păzit pe toate căile pe care am umblat și printre toate popoarele prin mijlocul cărora am

trecut. Și noi îl vom sluji pe Domnul, căci el este Dumnezeu nostru”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 33(34), 2-3.16-17.18-19.20-21.22-23 (R.: 9a)

R.: Gustați și vedeți cât de bun este Domnul!

Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp, lauda lui va fi fără încetare în gura mea. Să se laude sufletul meu în Domnul! Să audă cei umili și să se bucure! **R.**

Ochii Domnului sunt peste cei dreپți și urechea lui ia aminte la strigătele lor! Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul pentru a șterge amintirea lor de pe pământ. **R.**

Când cei dreپți strigă, Domnul îi aude și-i scapă din strâmtorarea lor. Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită și-i mântuiește pe cei cu duhul mâhnit. **R.**

Multe rele se abat peste cel drept, dar Domnul îl eliberează din toate. El veghează asupra fiecăruia dintre oasele sale, niciunul dintre ele nu va fi zdrobit. **R.**

Pe cel nelegiuit îl va ucide răutatea, iar cei care-l urăsc pe cel drept vor fi vinovați.

Domnul răscumpără sufletele slujitorilor săi, nu vor fi pedepsiți cei care-și caută refugiu în el! **R.**

LECTURA A II-A

Misterul acesta este mare: eu o spun cu privire la Cristos și la Biserică.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni 5,21-32

Fraților, fiți supuși unii altora în frica lui Cristos! Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este capul femeii așa cum și Cristos este capul Bisericii, trupul său, al cărui mântuitor și este! Și cum Biserica se supune lui Cristos, tot așa și femeile să fie supuse bărbaților lor în toate! Bărbaților, iubiți-vă soțiile așa cum Cristos a iubit Biserica și s-a dat pe sine pentru ea pentru a o sfinți, purificând-o prin baia apei în cuvânt, ca să și-o prezinte sieși ca o Biserică glorioasă, fără să aibă vreo pată sau rid sau ceva asemănător, ci să fie sfântă și neprihănită! Tot așa și bărbații trebuie să-și iubească soțiile ca pe trupul propriu. Cine își iubește soția se iubește pe sine. Căci nimeni nu și-a urât vreodată propriul trup, dimpotrivă, îl hrănește și îl îngrijește așa cum face Cristos pentru Biserică.

Căci toți suntem membre ale trupului său. De aceea își va lăsa omul tatăl și mama și se va uni cu soția sa și cei doi vor fi un singur trup. Misterul acesta este mare: eu o spun cu privire la Cristos și la Biserică.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. *In* 6,63b.68b
(Aleluia) Cuvintele tale, Doamne, sunt duh și viață; tu ai cuvintele vieții veșnice. (Aleluia)

EVANGHELIA

Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 6,60-69

În acel timp, mulți dintre discipolii lui Isus au zis: "Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte?" Dar Isus, cunoscând în sine că discipolii lui murmurau pentru aceasta, le-a zis: "Vă scandalizează acest lucru? Dar dacă l-ați vedea pe Fiul Omului urcându-se acolo unde era mai înainte? Duhul este acela care dă viața, trupul nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață. Dar sunt unii dintre voi care nu cred!" De fapt, Isus știa de la început cine sunt cei care nu cred și cine este acela care îl va trăda. Și le-a zis: "De aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la mine decât dacă îi este dat de la Tatăl". După aceasta, mulți dintre discipolii lui au plecat și nu mai mergeau cu el. Atunci, Isus le-a zis celor doisprezece: "Nu cumva vreți să plecați și voi?" Simon

Petru i-a răspuns: "Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice, iar noi am crezut și am cunoscut că tu ești Sfântul lui Dumnezeu".

Cuvântul Domnului

În acel timp, mulți dintre ucenicii lui, care-l auziseră, au spus: „Greu este cuvântul acesta. Cine poate să-l asculte?” Isus știa în sine că ucenicii murmură împotriva lui (In 6,60-69).

Ultimele versete ale capitolului al șaselea al Evangheliei Sfântului Ioan ne relatează efectele pe care Discursul despre pâine Vieții (In 6,26-59) l-a avut asupra ucenicilor care îl urmau deja de ceva timp pe Isus. O parte importantă a ucenicilor începe să murmure împotriva Învățătorului și refuză să-l mai urmeze (vv. 60-66). În schimb, Cei doisprezece, prin intermediul lui Petru, își mărturisesc credința în mesianitatea divină a Învățătorului (vv. 67-69).

Referitor la primul grup de ucenici, să remarcăm faptul că ei adoptă aceeași atitudine pe care au manifestat-o iudeii la auzul primei părți a discursului lui Isus (vv. 26-40), mai precis murmură împotriva Lui (vv. 41 și 61) și se scandalizează (v. 61). În fața unei astfel de atitudini, Isus nu-și modifică discursul pentru a-i păstra cu orice preț, știind bine că ceea ce le-a spus sunt adevăruri fundamentale: cuvintele pe care

vi le-am spus sunt duh și viață (v. 63b). El se miră doar de faptul că nu și-au însușit o astfel de revelație care nici măcar nu este cea mai grea de înțeles. O altă revelație referitoare la ridicarea la cer a Fiului Omului – personaj important din cartea lui Daniel 7,13 cu care Isus se identifică – ar fi menită să le atragă atenția asupra calității divine a Revelatorului. Or, tocmai că acest grup de ucenici nu recunoaște în Isus o ființă transcendentă, pe cineva care să fi coborât din cer și ale cărui cuvinte să fie înțelese cu o inteligență „spirituală”. Ei se lasă conduși de ceea ce este pământesc, de trup care însă nu ajută cu nimic. Duhul este acela care dă viață și întrucât cuvintele Lui sunt duh și viață, în discursul lui referitor la pâinea vieții trebuie căutată această viață (veșnică). Dar pentru ca să se realizeze acest lucru se impune ca ele să fie acceptate cu credință și primite cu o inteligență luminată de Duhul Sfânt.

Cât privește răspunsul pe care Petru îl dă în numele Celor doisprezece, trebuie spus că este încărcat de semnificație: Doamne, la cine am putea merge? O astfel de întrebare retorică exprimă faptul că, pentru ei, credința înseamnă atașare totală față de persoana lui Cristos și față de cuvintele lui care sunt cuvintele vieții veșnice. Mai mult, ei au recunoscut deja în Cel pe care îl urmează pe Mesia, pe Cel pe care Tatăl l-a consacrat, pe Fiul lui Dumnezeu.